

روز کارگر! و شعار: نان، آزادی، سوسیالیسم!

فعالین جنبش کارگری-کمونیستی!

ما در تاریخ ۲۰ آبان ۸۸ در ارتباط با منافع آتی و آتی جنبش کارگری و سیر برآمد این جنبش و برخورداری آن از موقعیت تاریخی-طبقاتی اش در مجموعه تحریکهای انقلابی چنین نوشتیم:

"سیر رویدادها حاکی از آن است که پیامدهای تقابل جنبش کارگری و ارتجاع حاکم در شرایط کنونی سیر بعدی جنبش اعتراضی-انقلابی را رقم خواهد زد. سرنوشت نبرد برای آزادی منوط و مشروط به چگونگی تحولات در رویارویی آتی در میان جنبش کارگری و ارتجاع بورژوازی است. این دقیقا همان نکته ای است که سبب سبوعیت عنان گسیخته کنونی دستگاه سرکوب در مقابله با نبردهای کارگری گردیده است. نکته ای که بایستی کمونیستهای انقلابی را به مجاهدتی همه جانبه جهت برپائی سازمانهای کارگری انقلابی در صفوف جنبش کارگری بکشاند. تشکلهائی که مشخصه اشان این باشد که نبرد برای نان را تابعی از مبارزات آزادیخواهانه و سوسیالیستی طبقه کارگر محسوب دارند. تشکلهائی که مقابله با تهاجم ارتجاع را سنگری از مبارزات آزادیخواهانه طبقه کارگر دانسته و کانون وسیعترین تبلیغات سیاسی و آزادیخواهانه را بر بستر جنبش اعتراضی انقلابی سازمان دهند."

امروزه این مسئله که هرگونه پیشرفتی در نبرداخرضی-انقلابی بر علیه ارتجاع حاکم منوط و مشروط به مبارزات آزادیخواهانه طبقه کارگر است به امر ذهنی بسیاری از فعالین مبارزات جنبشهای جاری مبدل گردیده است. همگان تقریبا بر یک نکته محوری انگشت میگذارند که بدون حضور سراسری جنبش کارگری از هیچ تغییری نمیتوان سخن به میان آورد. دستاورد پراتیکی جنبش های اجتماعی عملا امر جنبش کارگری را به دستوری همگانی مبدل نموده است. مباحث و ارزیابیهای بسیاری اساسا به همین نکته اساسی تاکید داشته و طبعا این تبیین ها به لحاظ خواستگاه طبقاتی جریانان درگیر بیان و بازتاب منافع جریانان و جنبش های موجود میباشد. فراخوان مبارزات سیاسی و از فضا آزادیخواهانه به طبقه کارگر! و تلاش جهت زدن مهر و نشان بر درخواستهای کارگری به فرهنگ رایج مبدل شده است. از مجاهدین که ظاهرا بدنال آدرس ارتش آزادیبخش شان به سراغ جشن اول ماه مه آمده اند تا دارودسته های ضدانقلاب سلطنتی که به کشف قدرت کارگر و اعتصاب پی برده اند و تا جریانان فرمیست که یا مانیفست اشان "انسانیت" و نامه نویسی به سازمانهای بین المللی را شامل میشد و یا در مقابل "جنبش همگانی" سوگند میخوردند که شوراهایشان الزاما کارگری نخواهد بود و یا دارودسته های دیگری که در مقابل تدارک و سازماندهی امر جنبش اعتراضی-انقلابی از حفظ نظم موجود و بنیان های اجتماعی سخن گفته و همگان را از سناریو سیاه میترسانند! و تا سایه روشن های دیگری که تمام ظرفیت جنبش کارگری را در همان لقمه نان میدانستند! و یا آنانکه برای کارگر آزادیخواه هورا میکشند! و از منبر فاخرشان میگویند باید بیائیم و بگوئیم انسانیم! جهت اثبات مبارزات اشان! بر تمام تاریخ خونبار نبرد سه دهه ای ما خط بطلان میکشند! و یا حداکثر این نبرد را به اکتشافات تئوریک عالیجنابانه اشان منسوب میدارند.

فعالین جنبش کارگری-کمونیستی!

از قضا جنبش ما دارد تمامی کثافت اپوزیسیونهای بورژوا امپریالیستی و خزعلات تئوریک روشنفکران خرده بورژوا را برملا میکند! حقانیت جنبش ما همگان را وادار ساخته تا از "اهمیت و جایگاه" جنبش کارگری در مبارزات سیاسی و آزادیخواهانه سخن بگویند. تمامی شیفتگان نظم بورژوائی به میدان آمده اند تا نبرد کارگری را به سیاه لشکری در پروسه جایگزینی اشان بجای ارتجاع حاکم مبدل سازند. اردوگاه اپوزیسیونهای بورژوائی و اپورتونیستها و رفرمیستها و جنبش سرنگونی و جنبش اعتراضی عزم جزم کرده اند که خیزش لاجرم جنبش کارگری را به حساب خویش واریز نمایند.

امروزه کمتر کسی یافت میشود که به حکم پراتیک از نبرد برای نان و آزادی سخن نگوید. اما شعار پرولتاریای کمونیست انقلابی ابتر نیست. اگر چه جریانات فوق الذکر با اشتیاق وافر از نبرد برای نان و آزادی سخن میگویند؛ کارگران کمونیست انقلابی بایستی اذهان پرولتاریا را بسوی نبرد آزادیبخش سوسیالیستی فرابخوانند. سخن گفتن از نبرد برای نان و آزادی و مسکوت نهادن امر مبارزات سوسیالیستی پرولتاریا عملاً آب به آسیب اپوزیسیونهای بورژوائی ریختن است. ما همانگونه که همواره گفته ایم مجدداً اعلام میکنیم که بدون مبارزه برای آزادی، نبرد برای نان موفقیت آمیز نخواهد بود و بدون نبرد برای سوسیالیسم نبرد برای آزادی به سرانجام نخواهد رسید. این مبارزات لازم و ملزوم یک دیگر هستند. و دقیقاً بدین علت است که فعالین جنبش کارگری- کمونیستی جهت سازماندهی امر جنبش کارگری انقلابی بایستی پرچم: نان، آزادی، سوسیالیسم را برافراشته و بر تحقق تمامی شعار فوق پا فشاری نمایند. نبایستی اجازه داد در هوراکشی جنبش آزادیخواهانه ماهیت نبرد سوسیالیستی کارگران به عقب رانده شود.

گرامیباد اول ماه مه روز اتحاد بین المللی کارگران!

نان، آزادی، سوسیالیسم!

دولت سرمایه دار دشمن زحمتکشان!

سازمان رزمندگان آزادی طبقه کارگر- هفتم اردیبهشت ۱۳۸۹

razmandehi@ymail.com